



„Všichni vědí naprosto přesně, jak mají žít
druzí. Zato nikdy nevědí, jak mají žít oni
sami.“

Paulo Coelho

Obsah

Co nás čeká?	2
Z našich aktivit	3
Prezidenti Československé a České republiky	5
Láska	8
Z vnitřních pravidel SeniorCentra Skuteč.....	9
Příchozí pošta klientů	9
Věci a cennosti klientů	9
Odpovědnost klientů za zaviněné škody, opravy vybavení obytných jednotek	10
Vrátnice	11
Kamerový systém.....	11
Osobnosti Pardubického kraje	12
Cvičení paměti.....	14

Co nás čeká?

30. 6. 2021 Letní slavnosti spojené s požehnáním pietního kamene.

Dle počasí a provozních možností výlety po okolí.

O aktuálních opatřeních a případných aktivitách vás budeme průběžně informovat.

Pokud máte zájem o zajištění nákupu, sepište si prosím na lístek se jménem nákupní seznam a doneste jej v úterý (budova PE) nebo ve středu (budova DD) do kanceláře sociální pracovnice.

Z našich aktivit



Canisterapie



Opékání buřtů



Výlet Slatiňany



Nejen pánský klub



Prezidenti Československé a České republiky

Antonín Zápotocký

(19. prosince 1884, Zákolany – 13. listopadu 1957, Praha)



byl komunistický politik, odborový předák a později premiér Československa, který se stal druhým československým komunistickým prezidentem a pátým prezidentem od vzniku samostatného Československa.

Byl synem Ladislava Zápotockého, krejčího a známého českého socialistického novináře a funkcionáře, a Barbory, rozené Dolejšové. Narodil se jako druhé z pěti dětí. Vyučil se kameníkem a pracoval mimo jiné i na dostavbě katedrály sv. Víta v Praze.

V roce 1910 se oženil s Marií Skleničkovou a od roku 1914 působil v sociálnědemokratické straně na Kladensku, kde se stal redaktorem tamního stranického tisku. Během první světové války bojoval jako voják Rakousko-Uherské armády v Haliči, Srbsku a na italské frontě.

Po vzniku samostatného Československa se stal jedním ze zakladatelů levicové frakce v Československé sociální demokracii a organizátorem dělnických rad. Roku 1920 se zúčastnil 2. kongresu Komunistické internacionály, v prosinci téhož roku se zařadil mezi hlavní organizátory generální stávky na Kladensku, která do svých požadavků zahrnovala demisi vlády a vytvoření dělnických rad. Za tuto svoji činnost byl odsouzen na 18 měsíců, devět měsíců byl vězněn a propuštěn byl až amnestií prezidenta Masaryka.

Ve dvacátých letech patřil ke Šmeralově skupině ve vedení Komunistické strany Československa, v letech 1922–1925 byl generálním tajemníkem strany. Ve vedení se pak udržel i po V. sjezdu KSČ v únoru roku 1929, kdy jeho zvolení, navzdory

kritikám z řad Gottwaldových stoupenců, prosadil delegát Kominterny.

Ve třicátých letech byl představitelem komunistických Rudých odborů. Organizoval známou Mosteckou stávku v roce 1932. Ve druhé polovině třicátých let pak usiloval o sjednocení československých odborů na protifašistické platformě. Od roku 1928 působil ve výkonném výboru Rudé odborové internacionály. Po mnichovské dohodě byla Komunistická strana Československa rozpuštěna.

V dubnu 1939 se i s manželkou pokusil o emigraci do SSSR, ale byl zatčen při pokusu o přechod do Polska. Do února 1940 byl vězněn na Pankráci, pak v drážďanské věznici a nakonec až do roku 1945 v koncentračním táboře Sachsenhausen. Podle některých informací tam působil jako „kápo“ a měl tam týrat nizozemské vězně. Historik Petr Koura uvádí jako prokázané, že byl táborovým funkcionářem. Sachsenhausen však byl, jak Koura uvádí, specifický podílem komunistických vězňů na správě tábora, přičemž je zastáváná pozice nechránila před další perzekucí včetně možnosti popravy. Vedle žádosti nizozemské vlády o Zápotockého vydání připomíná také možnou souvislost se snahou Ivana Herbena dehonestovat tehdejšího prezidenta v očích posluchačů Svobodné Evropy, kterou uvádí ve svých vzpomínkách spoluvězeň ze Sachsenhausenu Jiří Hájek.

Po návratu z koncentračního tábora se stal v roce 1945 předsedou Ústřední rady odborů, členem předsednictva Ústředního výboru KSČ a poslancem Národního shromáždění. V létě 1946 předsedal Ústavodárnému národnímu shromáždění. 15. června 1948 byl jmenován předsedou vlády ČSR.

Dne 21. března 1953 byl Národním shromážděním zvolen prezidentem republiky. 1. června téhož roku provedlo Československo bez souhlasu Mezinárodního měnového fondu a předchozího informování vlastní veřejnosti měnovou reformu. Ta

sice odstranila inflaci a šmelinu, avšak znehodnotila většinu úspor obyvatel republiky v poměru 5:1, pokud byly peníze uloženy v národní bance. Jinak výměna byla 50:1 pro ty, kteří šetřili peníze doma. Tento vývoj vyvolal odpor obyvatel Československa, také proto, že prezident Zápotocký dva dny před reformou popřel, že se chystá. Odpor přerostl v Plzni v povstání, které potlačila Československá armáda spolu s Lidovými milicemi a Pohraniční stráží. Následovaly pochybné hromadné politické soudní procesy. Prezident Zápotocký ve svém projevu zareagoval slovy, že „nelze vytvářet kult dělníka, kterému je vše dovoleno.“

V létě 1953 přednesl projev, v němž kritizoval násilnou kolektivizaci a ve kterém mimo jiné slíbil, že se „nikomu nebude bránit, pokud bude chtít z JZD vystoupit“. V důsledku této politiky vystoupilo z Jednotných zemědělských družstev v roce 1954 70 tisíc rolníků. V následujících letech se však režimu podařilo tento trend obrátit a nastolit politiku omezování a zatlačování „kulactva“.

13. listopadu 1957 zemřel na infarkt a na jeho místo nastoupil Antonín Novotný. Jeho tělo bylo v generálské uniformě uloženo do rakve a poté zpopelněno. Urna byla uložena do mramorového sarkofágu v Národním památníku na vrchu Vítkově v Praze 3. Po 17. listopadu 1989 byla urna přenesena do rodinného hrobu v urnovém háji u Strašnického krematoria, kde byla již dříve uložena i urna s popelem jeho ženy Marie. Rodinný hrob Zápotockých patří na tomto hřbitově k nejskromnějším.

Vedle politické činnosti se věnoval i literatuře a publicistice. Ve svých dílech se věnoval především rozvoji revolučního dělnického hnutí, často se inspiroval životem svých rodičů Dvě z jeho děl (Vstanou noví bojovníci a Rudá záře nad Kladnem) byla v 50. letech za jeho vlády zfilmována.

Zdroj: Antonín Zápotocký. Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2021-6-7]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Anton%C3%ADn_Z%C3%A1potock%C3%BD

Láska

Co zmohou geny,
když mluví láska.
Láska je věcí srdce.
Pohled do očí je jen zlomek lásky.
Kdo nemiluje,
neví, o co přichází.
Láska se nedá skrýt.
Láska musí být hýčkaná
jako křehká rostlinka.
Cesty lásky jsou tak úžasné.

Jiří Hanzl
klient SeniorCentra Skuteč



Užíváme si hezkého počasí.

Z vnitřních pravidel SeniorCentra Skuteč

PROSTŘEDÍ A PODMÍNKY část II

Příchozí pošta klientů

Veškerou příchozí poštu přebírá hospodárka, která ji zapíše do evidenční knihy. Poštu pro klienty (je na ní uvedeno jméno klienta) předá nerozdělanou na sociální úsek, odkud je dále doručena klientům. Pokud je potřeba pro převzetí zásilky podpis klienta, zajistíme jej, v případě problému je možné využít zmocnění. Poštu pro organizaci (není na ní uvedeno jméno klienta) hospodárka rozdělá a předá na příslušné úseky. Pokud zjistí, že se jedná o poštu pro klienty, předá ji na sociální úsek, který ji doručí klientovi.

Věci a cennosti klientů

Věci, které si klient do SeniorCentra Skuteč přináší, nebo které si během pobytu pořídí, zůstávají jeho majetkem. Věci nebezpečné, zdravotně závadné nebo věci vzbuzující odpor nelze do SeniorCentra přinášet ani přechovávat. O vhodnosti věci má právo rozhodnout ředitel.

Veškeré osobní věci (vč. kompenzačních pomůcek a elektrických spotřebičů) jsou označeny jménem klienta. Změny ve vybavení je potřeba hlásit službu konajícímu personálu.

Klienti mohou mít klíč od svého pokoje. Evidenci klíčů vede sociální pracovník. Ošetřovatelský personál má k dispozici generální klíč, který může použít v případě podezření na dekompenzaci zdravotního stavu klienta nebo v případě nouzové či havarijní situace.

V pokojích jsou uzamykatelné skříně. Pokoj může být na žádost klienta vybaven trezorem. Majetek klienta uložený v trezoru je jeho soukromý majetek, za který klient sám ručí, vč. situace, kdy klient dovolí jiné osobě manipulaci s ním. Obsah trezoru a náhradní klíče

od trezoru podléhají zvýšené ochraně. Pokud bude manipulováno jinou osobou s majetkem klienta bez jeho přítomnosti, musí to být za přítomnosti sociálního pracovníka (po domluvě a v pracovní době ve všední den).

Za klíč od pokoje nebo trezoru je vybírána vratná záloha. Záloha je určena pro případ ztráty nebo poškození klíče. Klient se zavazuje, že klíče nebude předávat ani ponechávat druhým osobám a nebude si zhotovovat jejich duplikáty. Při vrácení klíče je záloha vyplacena na depozitní účet klienta. Za klíč od skříně není záloha požadována.

Klienti si mohou uložit do úschovy občanský průkaz (u sociálního pracovníka), příp. kartičku zdravotní pojišťovny (u vedoucí zdravotní péče).

Každý klient má pro potřeby vyúčtování zřízen depozitní účet. Na tento účet může ukládat finanční hotovost, může z něj hotovost vybírat, mohou se přes něj provádět platby za léky, hygienické potřeby, nákupy apod.

SeniorCentrum Skuteč neodpovídá za věci, cennosti, hotovost, vkladní knížky apod., které nebyly uloženy v trezoru SeniorCentra Skuteč.

Odpovědnost klientů za zaviněné škody, opravy vybavení obytných jednotek

Klienti jsou odpovědní za věci propůjčené jim do užívání. Ztráta nebo poškození věci musí být neprodleně nahlášeny zaměstnancům.

Klienti odpovídají podle všeobecně platných předpisů za škody, které vznikly jejich zaviněním na majetku SeniorCentra Skuteč nebo na majetku jiných osob.

Za opravy může být stanovena úhrada až do výše skutečně vynaložených nákladů. Klienti jsou povinni užívat zařízení, příslušenství a vybavení pokojů a společenských prostor a předměty jejich vybavení pouze k určenému účelu.

Vrátnice

Zvýšení bezpečnosti klientů je řešeno dohledem v prostorách vstupu do budov (vrátnice). Služba na vrátnicích je přítomna od 6 do 19 hodin, po tuto dobu jsou budovy odemčeny. V 19 hodin uzamknou obě budovy sloužící pracovníci vrátnice. V době od 19 do 6 hodin je nutné budovy otevírat osobně centrálním klíčem (provádí sloužící personál noční směny). V případě návratu klienta po 19. hodině má klient možnost zazvonit u vchodových dveří budov na zvonek, sloužící personál přijde vstupní dveře odemknout. V 6 hodin otevírají budovy vrátní, spojovací krček otevírá vrátný střediska DD.

Kamerový systém

V SeniorCentru je instalován kamerový systém se záznamovým zařízením, který je registrován u Úřadu na ochranu osobních údajů. Kamery snímají vnitřní prostory, prostory schodišť a výtahů, spojovací krček a venkovní okolí budov. Jedná se o prostory, ve kterých nelze očekávat narušení soukromí snímaných osob. U vstupních dveří a na přístupech do areálu jsou instalovány tabulky s informací o provozování kamerového systému se záznamovým zařízením.

Záznamy kamerového systému jsou chráněny heslem. Přístup k nim má ředitel a jím pověřený pracovník, příp. Policie ČR. Nahlížení do záznamů je možné pouze v případě důvodného podezření na porušení práv osob nebo v případech nouzových a havarijních situací. Záznam je uchováván 7 dní, poté je smazán.

Osobnosti Pardubického kraje

Josef Ressel

(29. června 1793, Chrudim – 9. října 1857, Lublaň)



Pocházel z česko-německé rodiny. Jeho otec Anton Herrmann Ressel byl český Němec, matka Marie Anna Konvičková byla Češka. Do školy chodil v Chrudimi, v roce 1806 odešel vystudovat gymnázium do hornorakouského Lince. Po úspěšném zakončení studia byl v roce 1809 přijat na dělostřeleckou školu v Českých Budějovicích, ale pro tělesnou slabost se z něj

důstojník nestal. Poté začal studovat medicínu ve Vídni, ale po dvou letech ho rodiče již nemohli podporovat, a tak musel ze školy odejít. Nakonec získal stipendium na lesnické akademii v Mariabrunnu u Vídně. Po jejím absolvování pracoval pro rakouský stát jako lesník na území dnešního Chorvatska a Slovinska v Kraňsku, kde zmapoval místní hluboký les a zasloužil se o zalesnění oblasti Krasu.

K jeho nejvýznamnějším literárním dílům patří Dějiny přímořských lesů. V letech 1820 až 1838 vykonával práci lesmistra v Terstu, kde v praxi vyzkoušel svůj největší vynález – lodní šroub. V roce 1839 nastoupil k válečnému námořnictvu, kde vybíral vhodné dřevo pro stavbu lodí. V květnu 1852 byl jmenován námořním lesním intendantem v Benátkách.

V Kostanjevici na řece Krka poprvé testoval svůj vynález lodního šroubu na malém člunu. Koncem roku 1820 byl přeložen do Terstu, kde se stal lesmistrem a pokračoval v testech na moři. Zkouška na člunu o nosnosti 5 tun s ručním pohonem lodního šroubu byla úspěšná. V roce 1827 získal patent a připravoval se na další pokusy s větší lodí. Dospěl k závěru, že lepší je šroub krátký než dlouhý, se dvěma chody než s jedním, a také že nejlepší poloha je na zádi lodi mezi vazem a kormidlem. V roce 1829 dosáhl v terstském přístavu

s upraveným parníkem jménem Civetta (Sova) rychlosti šesti uzlů. Poté se parní stroj porouchal (měděné trubky spájené cínem praskly) a policie po nehodě další pokusy zakázala. Ressel zemřel, aniž by za svůj vynález získal jakékoli uznání. Teprve v roce 1866 mu vynález lodního šroubu oficiálně přiznala americká akademie věd ve Washingtonu.

Josef Ressel kromě lodního šroubu vynalezl mimo jiné šroubový lis pro výrobu vína a oleje, kuličkové ložisko bez mazání, zařízení pro parní vyluhování barviv a tríslovin, pneumatickou potrubní dopravu a buzolu.

Oženil se v 28 letech 30. října 1821 s osmnáctiletou Jakobinou von Orebich, s níž zplodil 3 děti (Rudolf, Ferdinand a Klementina). V roce 1826 Jakobína zemřela. Josef Ressel se znovu oženil v roce 1830 s Terezií Kasteličkovou, s níž měl 7 dětí. Syn Jindřich Ressel získal v roce 1861 čestné občanství města Chrudim.

Josef Ressel zemřel na malárii v roce 1857 na služební cestě v Lublani, kde je také pohřben.

K odkazu Josefa Resslera se hlásí nejen Češi, ale zejména Rakušané a také Slovinci. Pomník Josefa Resslera byl umístěn už v roce 1863 před budovu Technické Univerzity ve Vídni v parku, který dnes nese Resslerovo jméno. Teprve v roce 1924 byl odhalen Resslerův pomník v jeho rodném městě, kde se nachází před budovou okresního muzea. Resselovo jméno nese též gymnázium v jeho rodné Chrudimi.

Portrét Josefa Resslera a loď poháněná jeho vynálezem jsou hlavním námětem bankovky 500 rakouských šilinků vydané v roce 1965. V roce 1957 byl Josef Ressel námětem československé poštovní známky a v roce 2002 známky vydané slovinskou poštou.

Zdroj: Josef Ressel. Wikipedia: the free encyclopedia [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2021-6-7]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Ressel

Cvičení paměti

1. Najděte ke každému slovenskému slovu na této straně jeho český ekvivalent.

Rasca.....

Encián.....

Rúra.....

Čudný.....

Kocka.....

Hmla.....

Olovrant.....

Torta.....

Fajčiť.....

Bábätko.....

Tieň.....

Sobáš.....

Rátať.....

Somár.....

2. Po dobu 2 minut pozorujte následující tabulku a snažte se zapamatovat si co nejvíce zakreslených symbolů. Po 2 minutách tabulku zakryjte a v dolní části se pokuste do příslušných políček symboly umístit.

			
			
			

3. Přiřadte k sobě vždy přídavné jméno z levé části stránky a podstatné jméno z pravé části stránky tak, aby vzniklo ustálené, běžně užívané slovní spojení.

- | | |
|-----------------|---------------|
| 1. ostnatý | A. výslech |
| 2. ponorný | B. objezd |
| 3. povolávací | C. rok |
| 4. ponorková | D. společnost |
| 5. pokerová | E. dieta |
| 6. neprůstřelná | F. kazajka |
| 7. přestupný | G. drát |
| 8. svěrací | H. mléko |
| 9. kruhový | I. vaříč |
| 10. redukční | J. skupina |
| 11. krevní | K. vesta |
| 12. akciová | L. tvář |
| 13. houpací | M. rozkaz |
| 14. plnotučné | N. křeslo |
| 15. křížový | O. nemoc |

Správné řešení:

1. knín, hořec, trouba, divný, kostka, mlha, svačina, dort, kouřit, minínko, stín,
svaiba, počítat, osel.
3. 1G, 2I, 3M, 4O, 5L, 6K, 7C, 8F, 9B, 10E, 11J, 12D, 13N, 14H, 15A

Zdroj: Cvičte si svůj mozek. Pfizer.cz [online]. Česká republika: Česká alzheimerská společnost, 2010 [cit. 2021-6-8]. Dostupné z: https://www.pfizer.cz/sites/pfizer.cz/files/g10059886/f/201606/cvicte_feb2010_0.pdf

Nabídka aktivit

Kondiční cvičení na židlích

se koná každý všední den od 9 hodin na rehabilitaci (budova DD) nebo v tělocvičně (budova PE)

Domácí dílna

se schází vždy v pondělí, ve středu a v pátek ve 13 hodin na 2. patře (budova DD)

Klub šikovných rukou

se schází každý všední den ve 13 hodin na 3. patře (budova PE)

Dámský klub

se schází v úterý ve 13 hodin na 2. patře (budova DD) nebo na hlavní jídelně (budova PE)

Pánský klub

se schází v úterý v 9.30 hod. na 2. patře (budova DD) nebo na 3. patře (budova PE)

Kinokavárna

se koná vždy ve čtvrtek od 13 hodin na hlavní jídelně obou budov

Relaxační místnost

Máte-li zájem o pobyt v relaxační místnosti – obraťte se prosím na aktivizační pracovnice.

Katolická mše

každou 3. sobotu v měsíci vždy od 9 hodin v knihovně budovy PE

Bohoslužba slova

každou sobotu vždy od 9 hodin v knihovně budovy PE

Evangelická mše

každou 2. a 4. středu v měsíci od 14.30 hod. v knihovně budovy PE

Zpravodaj vychází jako čtvrtletník SeniorCentra Skuteč.

Příspěvky můžete zasílat na email kasparova.lenka@scskutec.cz